

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ÚNOR 2012

č. 2

JEDNOTA

Jistě každý člověk dobře ví, jaké to je, když se s druhým pohádá a rozkmoťří. To se potom spolu nebaví a každé setkání je velice napjaté a nepříjemné. Vyžaduje si to pak vynaložit určitou námahu na to, aby se člověk s druhým usmířil a vše uvedl do správných kolejí. Podobné rozkmoťření a rozhádání nastalo také mezi křesťany v otázkách víry. Nejprve nastal velký rozkol mezi východní a západní církví a poté se ještě od západní Římskokatolické církve oddělily různé skupiny protestantské. A tak jsou křesťané nejednotní a rozhádání. Přitom Pán Ježíš při poslední večeři prosil svého Otce: „Ať jsou všichni jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (Jan 17,21). Jedním z prostředků, který může vést k nastolení jednoty je společná modlitba. Každý rok v lednu proto od 18. do 24. probíhá týden modliteb za jednotu křesťanů. Byl zaveden roku 1908 otcem Paulem Wattsonem, zakladatelem anglikánské řeholní komuni-

ty, která následně vstoupila do katolické církve.

Týden modliteb za jednotu křesťanů začíná památkou Panny Marie, Matky jednoty křesťanů. Pojdme se zamyslet nad tím, proč je právě Maria Matkou jednoty. Je to především její způsob života, kterým nám ukazuje, jak jednotu vytvářet. Na prvním místě je to její **snaha hledat a přijímat Boží vůli**. Díky jejímu souhlasu s archandělovou nabídkou stát se matkou Spasitele umožnila sjednotit do té doby nesjednotitelné. Totiž lidství a božství. To se v Ježíši Kristu sjednotilo.

Dále byla Maria **otevřená pro druhého**. Vidíme to na jejím putování ke své příbuzné – Alžbětě, která otěhotněla a

potřebovala pomoci. Maria, ačkoliv sama otěhotněla, neváhala a šla Alžbětu navštívit a pomoci. Neuzavřela se se svými potřebami, ale dívala se na potřeby druhého a vynaložila úsilí na jejich naplnění.

Žila v jednotě s apoštoly. Ve Skutcích apoštolů čteme, že po Ježíšově nanebevstoupení byli shromážděni apoštolové a „všichni jednomyslně setrvali

v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1, 14). Ve vyznání víry se modlíme, že církev, ve kterou věříme, je apoštolská – založena na apoštolech. Proto je důležité tuto jednotu s apoštoly a jejich nástupci stále upevňovat.

Panna Maria nám ukazuje, jak můžeme vytvářet jednotu i my. Nejprve je nutné začít budovat jednotu tam, kde žijeme, na svých pracovištích a ve svých rodinách. K tomu je zapotřebí neustále hledat Boží vůli (ne jen tu svou) a žít podle ní. Dále je potřeba se otevírat druhým v naslouchání a pomoci a pak je nutné žít v jednotě s apoštoly (i s nástupci) a s jejich učením.

P. Jan Kotík

„Plná a viditelná jednota křesťanů, po níž toužíme, vyžaduje, abychom se nechali stále dokonaleji proměňovat a připodobňovat obrazu Krista. Jednota, za níž se modlíme, vyžaduje vnitřní konverzi a to jak společnou, tak osobní. Nejde jenom o srdečnost či spolupráci, je zapotřebí zejména posílit naši víru v Boha, v Boha Ježíše Krista, který se stal jedním z nás a oslovil nás. Je třeba vstoupit do nového života v Kristu, který je naším pravým a definitivním vítězstvím; je třeba se vzájemně otevřít a přijmout všechny prvky jednoty, které nám Bůh uchoval a stále znovu nám je dává; je třeba cítit nezbytnost dosvědčovat člověku naší doby živého Boha, který se dal poznat v Kristu.“

Benedikt XVI.

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

V přehledu významných akcí v roce 2012 v Brně – dómě je 02. 2012 v 9:30 h – Den zasvěceného života. K tomuto dni přinášíme úvahu Sr. Petry – Spasitelky tuto úvahu:

DEŇ ZASVĚTENÉHO ŽIVOTA

Byť zasvěteným, to nie je vždy ľahké, tak ako v inom povolání.

Som veľmi vdáčna mojím rodičom, ktorí ma prijali a s láskou obetovali Bohu. Vždy som ich obdivovala ako nás deti láskavo a vnímavo vychovávali, vážiť si a byť otvorení pre každého človeka. Aj u mňa platila zásada „raz vidieť je viac ako viackrát počuť.“ Práve cez konanie dobrých skutkov mi pomáhali otvárať duchovný zrak. Poznala som veľa, Boh ako-

by má postupne prebúdzať a privádzať k sebe. Realita, že skutočné šťastie spočíva v pokornom sebadarovaní vo mne hlboko rástla.

V kláštore som 21 rokov. Vstúpila som na deň obetovania Pána, deň všetkých zasvätených.

Pri obliečke som dostala rehoľné meno sr. Mária Petra. Mojím rehoľným patrónom je apoštol sv. Peter. Pôsobila som na Slovensku v našich rehoľných komunitách. Viac rokov som pracovala a pracujem s chorými. Môžem povedať, že Tí ľudia sú veľkým povzbudením v mojom rehoľnom živote. Práve z lôžka týchto ľudí prúdi niekedy radosť, trpezlivosť, tiché obetovanie toho čo bolí. Vyrovnať sa so svojím stavom nie je vždy ľahké .Služba ľuďom odkázaným na po-

moc iných, nás samých obohacuje. Niekedy práve choroba dokáže prehodnotiť rebríčok hodnôt, dať do poriadku vzťahy, odpustiť, objasniť a určite aj posilniť v povolani.

Hovorí sa, že mladosť je **kvet života**, staroba **plod života**., naozaj pekná staroba je tam, kde sa človek nevracia ku kvetom života, ale môže svoje plody odovzdať ďalej.

Som presvedčená, že srdcom komunity je práve starý a chorý človek. Obetovaním svojho utrpenia sa stáva prameňom aj pre ostatné členky, to sú tie skryté korene našich spoločenstiev.

Živá prítomnosť týchto ľudí ukazuje, že zmyslom života nie je len produktivnosť a zháňanie majetkov. V každej vonkajšej činnosti musí dozrieť niečo vnútorné, v každej časnej skutočnosti musí dozrieť niečo večné.

Moje dvojročné pôsobenie v Znojme ma uistilo v tom, že nie je samozrejmosťou byť ponorenou do Božej milosti pri krste a prijatí ostatných sviatosti, že mať ten veľký dar veriacich rodičov a súrodencov, ktorí ma sprevádzajú .

Veľmi ma povzbudili primície v Znojme dominikána Martina Jindricha Poláčka, kde Boh si vyberá koho sám chce a niekedy cesta ku kňazstvu môže byť ťažká.

Každé miesto prináša niečo nové na čo sa teším, zároveň je to veľká zodpovednosť pred Bohom ktorú som dostala aby som bola veľká nie pred **ľuďmi, ale pred Bohom.**

Vnímam každé spoločenstvo na úrovni viery. Povolanie v to, že Boh spojil môj život práve s touto komunitou v ktorej som povolaná rásť a naplňať to poslanie, ktoré mi bolo zverené.

Byť s rukami pri práci, s nohami na zemi a srdcom pri Bohu.

Veľakrát má zaujala dobrota a obetavosť ľudí ,ktorí napriek rôznym ponukám sveta dávajú prvé miesto Bohu.

Vážim si všetkých ľudí, či sú to veriaci, alebo nie, ľudí ktorí zmenili svoj život a vydávajú o tom svedectvá. Obdivujem v nich úžasnú pokoru v tom, že uznávajú svoje hriechy a my skôr v pýche si myslíme, že sme azda lepší. Nie za to je človek odmenený, že je účastníkom sv. omši, alebo za to, že sa denne modlí viac ružencov ale za to, čo urobil jednému z týchto maličkých ako hovorí Ježiš v podobenstve.

Boh nás volá k vernosti a nie k úspechu. Človek sa musí stále prehodnocovať, aby sa nevyzdvihol kam nepatrí. Skúmať seba v stretnutí s Bohom. Každý zasvätený by mal stále rásť a upevňovať vzťah s Bohom. Má prevziať za svoj život plnú zodpovednosť aby sa nesnažil prilepiť na nikoho iného, aby sa nesklamal Ten, ktorý vložil do nás takú veľkú dôveru keď si nás vyvolil.

„Najväčšou milosťou od Boha pre človeka - je dobrý kňaz...“

Aj Znojmo je obdarené tou veľkou milosťou, dobrých a kvalitných kňazov. Veľmi si vážim každého z nich. Veď je v nich vložený sám Kristus, ktorý im odovzdal svoju Božskú moc. Každý z nás potrebuje kňaza, aby nám bol Kristus bližší. On je ten ktorý nám dáva sviatosti a s nimi aj jeho silu, to sú tie kanále, ktoré vychádzajú od Kristovho kríža a nimi tečie do nášho vnútra vzácna milosť.

Do každého z nás zasial Boh zrno lásky. On nás najlepšie pozná, vie o našich radoostiach, ale aj bolestiach, vie že to naše zrno potrebuje aj dážd'

v podobě utrpenia a skúšok, ale aj slnko pri našich úspechov a radostiach.

Plody nie sú preto, aby ozdobovali stromy a ani klasy nie sú, aby sa klonili k zemi, ich životná úloha je dozrieť a to je

tiež naša, každý na tom mieste, ktoré mu určil Boh. Mame v klase života vyzrieť pre Boha, aby sme sa raz ako dozreté zrno mohli ocitnúť v Božích dlaniach.

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

BLAHOSLAVENÝ AMBROŽ SANSEDONSKÝ

Sochu bl. Ambrože San. môžeme vidieť na ľavej strane bočného oltára pred zповědní kaplí, v kapli sv. Tomáše Akvinského,

Narodil se v Sieně 16. dubna 1220. Byl po narození tak znetvořen, že se na něho matka nemohla ani podívat. Svěřila ho chůvě. Chůva chlapce často nosila do kostela k dominikánům, kde se náhle uzdravil.

Vyprošoval si u otce, aby směl hostit poutníky. Chodil do sienské nemocnice a do vězení, aby tam posloužil. Již jako dítě uměl podivuhodně těšit trpící.

Rodiče viděli, jak podivuhodnou paměť a jaké nadání má jejich syn. Hodně si od něho slibovali. Bránili mu proto, když se jim svěřil, že se chce stát řeholníkem. Nedal se však zadržet. Už v sedmnácti letech prosil o přijetí u dominikánů.

Po noviciátě studoval v Paříži a pak v Kolíně. Mezi jeho učiteli byl i svatý ALBERT VELIKÝ. Svatého Tomáše také dobře znal a velmi si ho vážil. Prohlašoval vždy, že knihy těchto dvou učitelů jsou napsány z Božího vnuknutí a že by bylo domýšlivostí, kdyby on sám po nich také ještě něco psal.

Studoval úspěšně. Začal pak kázat. Naučil se tak dobře německy, že mohl kázat i v Kolíně a v okolí. Brzy měl tak velké úspěchy, že musil kázat na náměstí.

Začala být mu svěřována různá vyjednávání a různé veřejné záležitosti. Obnovoval mír v Německu. Sháněl pomoc pro Maďarsko, ohrožené Turky. Vyjednával s Klementem IV., když stihl Sienu interdikt. Byl papežským legátem pro Janov a Benátky, Florencii a Pisu. Přitom si ještě našel čas, aby organizoval řádová studia v Římě.

Jeho pravá velikost však není v této činnosti, ale v tom, že si zasloužil být nazván **NÁDOBOU POKORY A TICHOSTI.**

Postil se, bičoval se, nikdy nejedl maso, vždy jedl jen jednou denně, v pátek si vzal jen chleba a vodu. Málo spal. Vždy zůstal čistý a poslušný. Vytrvale a neúnavně zpovídal. Při všech svých pracích vždycky ještě měl čas na to, aby obsluhoval nemocné.

Jednoho dne káral při svém kázání v Sieně tvrdost boháčů a lichvářů tak ohnivě, že mu přitom praskla žíla. Přesto kázání dokončil. Zemřel pak vykrvácením 20. března 1286. Zemřel tak vlastně ve službě chudých.

Roku 1597 byl *blahoslavený AMBROŽ SANSEDONI* zapsán do římského

martyrologia, což je výsada které se dostalo jen málokterému z našich blahoslavených.

Jeho svátek se slaví 20. března.

Zpracováno podle S. M. Zd. Černé OP „Dějiny řádu kazatelského (1975)

CHARITA

Pozvánka do divadla

Srdečně Vás zveme **17. února 2012 v 19:00 hodin do Městského divadla ve Znojmě**, kde se uskuteční Divadelní představení s názvem **Pátá dohoda** v hereckém obsazení s Jaroslavem Duškem, Pjérem La Š'éz a Zdeňkem Konopáskem. Předprodej vstupenek probíhá v Turistickém informačním centru na Obrokové ul. ve Znojmě nebo na stránkách www.vstupenkydivadloznojmo.cz. Výtěžek představení bude věnován Oblastní charitě Znojmo - Auris klub neslyšících.

Masopustní průvod

Dne **21. února 2012** projde městem Znojmem tradiční **masopustní průvod Denního stacionáře sv. Damiána**. Začátek průvodu je na náměstí Komenského v 9.20, pak projde na Dolní Českou, kde se zastaví v sídle Oblastní charity Znojmo. Odtud bude pokračovat dále na Masarykovo náměstí a tudy přes Obrokovou ulici na Horní náměstí. Konec průvodu bude u lázní.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Milá sestro, milý bratře,

v únoru si církev připomíná mimo jiné Světový den nemocných. Proto bych i Tebe chtěl osobně pozdravit a povzbudit.

Myslím, že všichni dobře víme, jaké to je, když člověk ochuraví. Někdy stačí i malý zdravotní problém rozhodit naše myšlenky a všechny plány. Oč huř

se prožívá nemoc vážná, dlouhodobá, nebo dokonce nevyléčitelná. Trápení se zvládají lépe, když na ně nejsme sami. Člověk sám od sebe nenachází smysl utrpení, ale když nás provází Pán Ježíš, může proměnit naši nemoc dokonce v pramen radosti a záruku vzkříšení.

Když chodím s růžencem po zahradě biskupství, procházím v duchu i odděleními brněnských nemocnic, na které vidím – na Žlutém kopci, v Masarykově onkologickém ústavu, v nemocnici Milosrdných bratří, U svaté Anny, ale stejně tak i těch, které jsou daleko, a prosím za nemocné i zdravotníky, aby přijímali svoji účast na Kristově velikonočním tajemství jako vítězství nad zlem, utrpením a smrtí, protože je to náš úkol. A prosím, sestro a bratře, i za Tebe. Neboj se!

Bolest, nemoc a stáří jsou strašáky naší doby. A možná právě Ty máš být svědkem k poznání pro druhé, že je možné spojit lidské strádání s utrpením našeho Pána Ježíše Krista a radovat se z tohoto poslání. Protože tím plnohodnotně pracuješ na přemožení zla, tedy na vykoupení.

A ještě bych chtěl přidat jednu osobní zkušenost. Znal jsem kněze, který při návštěvách nemocné prosil, aby se modlili a přijímali těžkosti nemoci s úmyslem, aby se ve farnosti zrodila nová

duchovní povolání. Mohu dosvědčit, že během několika let došly právě tyto modlitby hojného naplnění.

Letos prožíváme Rok diecéze, protože si připomínáme dvouště třicáté výročí jejího založení. Prosím Tě, připoj se svými modlitbami, aby se brněnská diecéze stávala stále více územím, na kterém vládne Král králů, Ježíš Kristus.

Milá sestro, milý bratře, děkuji Ti za věrné a trpělivé nesení kříže nemoci, za modlitby a oběti. Děkuji Ti za vše, čím pomáháš proměňovat náš svět v Boží království, a stáváš se tak důležitou – důležitým pro životy bližních.

Pamatuji na Tebe nejen každodenními modlitbami, ale často i mší svatou. Tobě i všem Tvým blízkým žehnám.

*Vojtěch Cikrle: Pastýřské listy
(11. února 2007)*

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

SLUŽEBNÍK DOBRÝ A VĚRNÝ MONS. JOSEF NAVRKAL (pokračování)

upraveno a doplněno.)

U příležitosti 100. výročí od narození Mons. Josefa Navrkala otiskujeme dokončení jeho „životního příběhu“, který v roce 2001 sepsal na výzvu brněnské konsistoře. (Mírně

A teď přijde to, proč to vlastně všechno píši. Dne 13. srpna r. 1957 jsem byl na ulici ve Znojmě zatčen dvěma příslušníky STB a odvezen do Brna, kde na mne prokurátor Čermák uvalil vazbu. Během čtyřměsíčního vyšetřování, během něhož vyšetřovatel několikrát bez mé přítomnosti prohlédl mé věci ve faře, kde se mnou bydleli moji rodiče, odvezl svazek

kázání, která jsem si psal a na základě těchto kázání jsem byl 26. listopadu 1957 krajským soudem v Brně odsouzen na 3 a půl roku do nápravných zařízení. Důvodem rozsudku bylo, že jsem pod rouškou obhajoby náboženství podvracel republiku a její lidově demokratické zřízení.

(V rozsudku soudu mimo jiné stálo: „Obžalovaný v kázáních a kostelích před nejširší veřejností soustavně zastřenou i zjevnou formou napadal naše politické, státní i společenské zřízení, pokrokové úsilí KSČ, marx-leninskou ideologii. V kázáních např. pokrok přirovnával k housence, marxismus, leninismus a komunismus prohlašoval za úřední vzpouru Bohu, prohlašoval, že revoluce nepřinesla nikomu nic dobrého, tvrdil, že kněží jsou bezdůvodně věznění a z rozmaru internováni, vymyšleně a sprostě urážel poslední chvíle Leninova života, uváděl, že u nás jsou kriminály, nešťastné rodiny, hlad, utrpení a bída, při čemž zesměšňoval výrok představitele státu, že u nás žijeme lépe a radostněji...“)

Výkon trestu jsem prožíval zpočátku v uranových dolech tábor Bytíz na Příbramsku a pak až do konce jsem pracoval jako brusič křišťálového lustrového skla ve Valdicích u Jičína. Když byla v květnu roku 1960 vyhlášena amnestie pro politické vězně, byl jsem propuštěn s připomínkou ztráty čestných občanských práv na pět roků a nedovolenosti vykonávat své povolání kněze. Pracoval jsem v té době v Keramické továrně ve Znojmě jako přípravář hmot na užitkovou keramiku, pak ve Frutě jako vařič rajského protlaku a vyskladňovací dělník a 8 roků jako skladník v Autoopravně (společně s P. Jaroslavem Frkem). V letech 1966-1969 jsem pomáhal každou neděli dp. farářům, kteří pro mne vyžádali státní souhlas. Střídavě jsem míval bohoslužby

v Prosiměřicích a Těšeticích, druhé v Konicích nebo Popicích a někdy ještě v Únanově a Moravské Nové Vsi.

Do duchovní správy jsem byl zase jmenován dekretem ndp. biskupa Karla Skoupého a to administrátorem fary v Olbramkostele. V roce 1978 mi tam zásluhou místního předsedy KSČ zase hrozilo odnětí souhlasu v celém kraji. Ndp. kapitulní vikář Ludvík Horký, který po smrti biskupa Skoupého řídil brněnskou diecési, se mne pokusil zachránit v duchovní správě alespoň v té části diecése, která tehdy spadala politicky do Jihočeského kraje. Tam byli ochotni mě přijmout jedině jako důchodce a bez odměny. Ve Starém Hobzí jsem působil až do r. 1993 jako výpomocný kooperátor děkanů dačických dp. Vojtěcha Suchého a Josefa Dvořáka. I ve Starém Hobzí mi dvakrát hrozilo na základě nepravých žalob odnětí státního souhlasu. Ndp. kapitulní vikář Ludvík Horký mne zase z toho vždycky vybojoval.

Náš profesor pastorálky Msgre Josef Toman nám jednou řekl, že první místo je jako první láska. Pro mne byla všechna má místa kněžského působení jako první láska a počítal jsem, že už ve Starém Hobzí dožiji. Ale dobrota Boží ještě na mne shlédla a dekretem nynějšího ndp. biskupa jsem byl od 1. října 1993 ustanoven farářem v Lechovicích a duchovním správcem sester III. řádu sv. Františka. Když jsem tu nastoupil, vyjádřila se jedna sestra, že kdyby o tom rozhodovala, že by třiaosmdesátiletého kněze sem nedávala. Ale já jsem za to ustanovení Pánu Ježíši a Vám Excelence upřímně vděčný a rozhodně bych neodmítl, kdyby náš Pán platnost dekretu znějícího do roku 2007 potvrdil nebo i prodloužil.

Je v tom obsahu 64 roků kněžského života dost bolesti, ale byla to má chyba,

jestliže jsem to tenkrát cítil jako bolest. Vzpomínám na starozákonního Joba a dovoluji si obrátit jeho výrok odevzdanosti a říkám: „Když jsme přijali z ruky Boží věci zlé, proč bychom nepřijali i dobré.“

V Kristu Pánu oddaný Josef Navrkal

Dovětek: V roce 2000 papež Jan Pavel II. jmenoval P. Josefa Navrkala mezi své kaplany s právem užívat titul monsignore. Platnost dekretu pro Lechovice ukončil Pán 15. března 2003, kdy svého služebníka v 91 letech (stále ještě činného v duchovní službě) odvolal do nebeského

domova. Bratr Josef (jak sám sebe označoval) si více než titulů a ocenění vážil svého kněžství a možnosti ho sdílet s druhými. V lidských srdcích zůstává zapsán zejména svými kázáními, v nichž se odrážela jeho prostota, přímost, porozumění a pokora.

Služebníku dobrý a věrný přimlouvej se za nás v radosti svého Pána.

O. Lazárek

GENERÁLNÍ VIKÁŘ JIŘÍ MIKULÁŠEK JUBILANTEM

Generální vikář brněnské diecéze a děkan Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně Mons. Jiří Mikulášek oslaví 5. února se-

mdesáté narozeniny.

Životopis

Jiří Mikulášek se narodil 5. února 1942 v Brně, kde také maturoval na Průmyslové škole elektrotechnické a poté byl osm let zaměstnaný jako technik v brněnské Zbrojovce. Od roku 1968 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci a v roce 1973 přijal v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení.

Jako duchovní pak působil v řadě farností brněnské diecéze (Jedovnice, Ostrov u Macochy, Blansko, Hovorany, Brno-dóm) a od roku 1992 je jejím generálním vikářem. V roce 1994 byl jmenován

druhým prelátem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně, o čtyři roky později byl zvolen jejím děkanem a I. prelátem. V Jubilejním roce 2000 jmenoval Svatý otec Jan Pavel II. P. Mikuláška "prelátem Jeho Svatosti". Při příležitosti 225. výročí založení brněnské diecéze ocenil generálního vikáře brněnský biskup Vojtěch Cikrle udělením medaile sv. Petra a Pavla za obětavou kněžskou službu.

Jiří Mikulášek je také autorem několika knih: *Kde by se vzalo to dobro?* (1999), *Stříbrné vteřiny* (2000), *Sejdeme se v nebi* (2003), *Přichází král* (2005), *Sešívané srdce* (2007), v nichž přináší čtenářům krátké příběhy pro povzbuzení na jejich cestě k Bohu. Ke svému letošnímu jubileu namluvil ve studiu Radia Proglas CD nazvané *Ke tvé chvále zpívám*, které doplňují další příběhy a malá životní ohlédnutí.

Převzato z internetových stránek brněnské biskupství.

ROK BIŘMOVÁNÍ

Připomeňme si v roce biřmování DARY DUCHA SVATÉHO, zpracované podle P. J. Peňáze z *FERMENTUM* - 2012

Katechismus:

Jaký má účinek biřmování? Účinkem biřmování je zvláštní vylití Ducha Svatého, jako bylo ono o Letnicích. Takové vylití vtiskuje do duše nezničitelný charakter a přispívá ke vzrůstu křestní milosti; zakořeňuje nás hlouběji do božského synovství; pevněji nás spojuje s Kristem a jeho církví, posiluje v nás dary Ducha Svatého: dává nám zvláštní sílu vydávat svědectví křesťanské víře.

Co to jsou dary Ducha Svatého? Dary Ducha Svatého jsou trvalé dispozice, aby člověk ochotně následoval Boží vnuknutí. Je jich sedm: moudrost, rozum, rada, síla, vědění, zbožnost a bázeň Boží. (*Kompendium KKC 268.389*)

Příklad:

Heslem katolické mládeže bylo: Vidět, rozhodnout se a udělat to. A to potřebují všichni, mladí i staří. My si chceme všeho pozorně všímat, dobře to vyhodnotit a pak jednat. Na to potřebujeme světlo a sílu od Ducha Svatého.

V kostele seděli vedle sebe otec se synem. Najednou chlapec šťouchl do otce a zasmál se: „Tatí, podívej, ten pán spí.“ Otec se na něj vážně podíval a odpověděl: „Je lepší spát než se posmívat ostatním.“

Biřmování nás vede k tomu, abychom se zasazovali o naše bližní, abychom byli schopni klást odpor zlu a měli odvahu postavit se mu, abychom byli zodpovědnými lidmi ve všech situacích, kdy jde o osud člověka, to znamená od výchovy dětí přes život v povolání až po oblasti politiky. To všechno zmůže biřmovaný člověk jen tehdy, bere-li biřmování vážně.

(Otto Hermann Pesch: Základní otázky katolické víry)

Dospělý člověk je ten, kterému už můžeme věřit. V tomto duchu by se měli lidé připravovat na biřmování a případně je obnovovat.

(Tomáš Špidlík: Ve službě slova - cyklus A)

VNÍMAL JSEM PŘEDEVŠÍM DUNIVÝ HLAS ZVONU

(Rozhovor s Gilbertem Antonínem Plíškem)

Od pohřbu prezidenta Václava Havla uplynul více než měsíc. Stále máme před očima důstojné rozloučení s mužem, který podstatným způsobem přispěl k pádu totalitního režimu.

Zvláštní shodou okolností byli i tři lidé z našeho regionu velmi blízko událostem, které sledoval v pohnutí takřka celý svět. Bítovský básník Jiří Kuběna, který proslavil ve strašnickém krematoriu nad pre-

zidentovou rakví smuteční řeč, Veritas Holíková z Pavlic, boromejka, která mu dosloužila k smrti a Antonín Plíšek, rovněž z Pavlic, strahovský jáhen, který asistoval arcibiskupovi a dnes už i kardinálovi Dominiku Dukovi u oltáře při pohřební mši.

Při náhodném setkání v jeho rodných Pavlicích jsem mu položil několik otázek.

Jak ses k oltáři při státním pohřbu dostal?

Po prvním setkání na arcibiskupství, kde se rozhodlo, že pohřeb bude mít takovou podobu, jakou pak měl, mi volal jáhen Štěpán Faber, zdali bych jim mohl přijít pomoci. Byl jsem právě nachlazený, ale druhý den se můj stav zlepšil a já jsem potvrdil svou účast.

To byla tvoje první služba na tak vysoké úrovni?

Na státním pohřbu samozřejmě první, ale již dříve jsem byl poctěn touto službou při různých významných událostech. Například na národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi. A tam jsem pomáhal i při návštěvě papeže Benedikta XVI.

Takže se s arcibiskupem Dukou znáš už dlouho?

Ano, od roku 1989, kdy jsem nastoupil na Strahov. Pan arcibiskup byl tehdy provinciálem dominikánů v klášteře u svatého Jiljí v Praze. Tam jsme se často setkávali a hovořili spolu mimo jiné o otázkách kolem Písma svatého, protože Dominik Duka je velkým biblistou.

Jaké to bylo před televizními kamerami? Pociťoval jsi trému?

Bezesporu – a nejen já, ale i pan arcibiskup. Na počátku promluvy se přeřekl, což sám konstatoval, když mi děkoval za službu a spolupráci.

Kdo s tebou byl u oltáře?

Mimo pana arcibiskupa kardinálové Miloslav Vlk a Giovanni Coppa, který byl jedenáct let papežským nunciem u nás, arcibiskup Jan Graubner a současný nuncius Giuseppe Leanza.

A ty jsi u oltáře zastával jakou funkci?

Vykonával jsem jáhenskou službu.

Byly nějaké přípravy před vlastním pohřebním obřadem?

Příprava byla náročná. Měli jsme sraz v půl osmé na arcibiskupství. Vyzkoušeli jsme si

průvod do katedrály a tam se domluvili, co, jak a kdo bude dělat. Slavnostní průvod v čele s arcibiskupem Dominikem Dukou vyšel v 11,44, což bylo přesně vypočítáno, abychom tam došli těsně před dvanáctou a byli každý na svém místě. Arcibiskup obřad uvedl a úderem dvanácté začala minuta ticha.

Jak jsi ji prožíval?

V tu chvíli ticha jsem vnímal především dunivý hlas zvonu Zikmund, který byl rozhoupán jako jediný a do katedrály zněl otevřeným oknem z věže. To bylo něco úchvatného. Až na samotný závěr, při vynášení rakve z katedrály, zněly všechny svatovítské zvony.

Co jsi nejvíc obdivoval na přípravě pohřbu?

Bezesporu činnost prezidentské kanceláře. Jak všechno v krátkém časovém termínu bezchybně připravili. Celou noc před pohřbem se v katedrále pracovalo. Mám zato, že velkou zásluhu o jedinečnou organizaci má Jindřich Forejt, šéf prezidentského protokolu.

A co zima v katedrále?

Já vždycky říkám, že v katedrále je gotická zima, ale já jsem ji nepociťoval, já se na ni vždycky připravím. Ale jedna ne-

příjemnost tam byla – z nového kůru šlo dolů mohutné světlo, které zářilo rovnou do presbytáře, a tedy i nám u oltáře do očí.

Tvůj celkový dojem z pohřební mše...

Mše svatá měla svá specifika. V katedrále panovala zvláštní atmosféra. Málokdy se totiž podaří vytvořit takové společenství. Na jedné straně množství nevěřících politiků, na straně druhé pak klérus, věřící lidé. Přesto bylo vidět, že je všechny něco sjednotilo. Velkou zásluhu na tom měl pan arcibiskup, který umí oslovit lidi, což je veliký dar. A pak samozřejmě na věčnost povoláný Václav Havel...

Setkal ses s ním někdy?

Jistě, vícekrát, při oficiálních příležitostech. Ale tváří v tvář jen jednou, na ulici, na Pohořelci. Šel jsem tehdy v hábitu a on mě sám oslovil a dal se se mnou do hovoru.

Co bys vzkázal čtenářům?

Všechno je v rukou Božích, my nevíme nic. Mayskému proroctví rozhodně věřit nebudeme.

*Za rozhovor poděkoval Pavel Kryštof
Novák*

INFORMACE – bude vás zajímat

Nový web Exercicie.cz spuštěn

Na začátku roku 2012 byl spuštěn nový web Exercicie.cz. Ten by měl sloužit jak těm, kteří nabízejí duchovní obnovy, kurzy meditace a exercicie, tak také zájemcům o spiritualitu a zmíněnou duchovní nabídku. Cílem je vytvořit platformu směřující jednak k větší informovanosti o duchovních akcích, jednak k rychlejšímu a efektivnějšímu systému přihlašování.

Navštivte nový web Exercicie.cz a vyberte si z bohaté nabídky exercicií na rok 2012.

ČERNÁ MADONA BRNĚNSKÁ na divadelním jevišti

Na jevišti Mahenovy činohry Národního divadla Brno ožije příběh brněnské Černé Madony, ochránkyně města. Premiéra představení „Černá Madona Brněnská“ - legenda z doby švédského tažení na

Moravu, je naplánována na pátek 27. ledna 2012

Den slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, 15. srpen 1645, připomíná jeden z nejslavnějších okamžiků v dějinách města Brna, které bylo v té době obléháno mnohonásobnou přesilou švédských vojsk. Z iniciativy brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho se právě tento den již od roku 1992 slaví jako Den Brna a vždy v sobotu kolem 15. srpna přináší obyvatelům jihomoravské metropole řadu kulturních, duchovních i historických akcí. Úspěšná obrana města Brna proti velké vojenské přesile, která ve svém důsledku uchránila před švédskými vojsky i samotnou Vídeň a císařský dvůr, dodnes patří k nejzásadnějším událostem třicetileté války.

Více na:

<http://www.ndbrno.cz/cinohra/cerna-madona-brnenska-legenda-z-doby-svedskeho-tazeni-na?idp=10967>

Nejbližší představení:, 20.2. 2012;
30.3. 2012; 11.5. 2012

Rezervovat vstupenky lze také na
<http://online.ndbrno.cz>

Seznam misijních prací a poutí v 1. pol. r. 2012 v Tasovicích

17.3. Pout' pekařů a cukrářů v Tasovicích;
pořádají redemptoristé a místní farníci

21.4. vodácké putování po řece sv. Kle-
menta v Tasovicích; pořádá P. Šindelář a
organizátoři

18.-20.5. triduum se sv. Klementem
v Tasovicích; pořádají redemptoristé a
organizátoři

Bližší informace
na: www.lidovemisie.cz

OPRAVY ZNOJEMSKÝCH KOSTELŮ V R. 2011

Kostel sv. Mikuláše

pracovalo se na restaurátorské obno-
vě interiéru boční kaple Nejsvětější Troji-
ce. Byla obnovena dekorační barokní vý-
malba s výjevem Sv. Augustina, rozjíma-
jícího u moře, a Klanění sv. Tří králů,
podle přání památkového úřadu se starou
patinou. Z malých zbytků fresky v kopuli
s výjevy příbuzenstva sv. Rodiny už neby-
lo možné malbu celkově zrekonstruovat. S
tím souviselo také odvlhčení zdí použitím
iglú systému pod podlahou, nová dlažba
ze stejného kamene jako je stará dlažba v
kostele – solnhofenský vápenec, dovážený
z Německa, – a nové elektroinstalace. Dá-
le nový dřevěný oltářní stůl. Oprava sva-
tostánku a velkých soch z oltáře – Boha
Otce s mrtvým Synem na klíně a 2 andělů
– se připravuje na rok 2012.

Finanční náklady na letošní opravu
kaple byly 653.705 Kč, z toho 600.000 Kč
bylo z dotace Města Znojma.

Na tento rok také čeká vnitřní oprava
severní předsíně k městu s kamenickými i
zednickými pracemi a novou podlahou do
všech třech předsíní.

Celková oprava podlahy v kostele za-
tím ještě není památkově schválená.

Velký kámen z červeného salcbur-
ského mramoru, odložený pod kůrem u
sv. Mikuláše, by měl být použit na nový
obětní oltář v kostele, až bude vyřešena
kostelní dlažba.

Ve farní budově u sv. Mikuláše se
tento rok počítá s rozšířením plynového
topení, výměnou jednoduchých oken na
chodbě a opravou některých statických
trhlin.

Kostel sv. Kříže

Restaurátorské opravy barokní boční
kaple sv. Šebestiána v hodnotě 467.000
Kč.

Kostel sv. Václava v Louce

Byly prováděny běžné opravy koste-
la.

Kostek sv. Markéty v Příměticích

Oprava střechy fary – náklady 276
tis., 200 tis. byla dotace z Jihomoravského
kraje.

Statistika znojemských farností za rok 2011

Křty	111	Svatby	36
z toho starší 15 let	7	Pohřby	100
1. svaté přijímání	5	Biřmování	27

I tato statistika splňuje zákon statistiky: je to přesný součet nepřesných čísel.

Jedná se o to, že ne všechny farnosti sledují stejně tyto svátosti. Přesto však je třeba se nad těmito čísly zamyslet! Kolik obyvatel má město Znojmo a kolik svátostí bylo uděleno! Kam bychom měli napřít své síly – evangelizaci pro zlepšení situace? Dělán něco pro to já ve své farnosti?

IJK

SPE SALVI – (pokračování)

*výtah z encykliky o křesťanské naději papeže Benedikta XVI.
dáno v Římě 30. 11. 2007*

Pravý tvar křesťanské naděje (pokračování)

25. Z toho vyplývá: každé generaci je uloženo, aby stále usilovala o správné zřízení lidských věcí - společenského zřízení. Jde o úkol, který nikdy nebude zcela splněn. Každá generace se musí snažit, aby svoboda a dobro dostávaly přesvědčivou formu uspořádání. To může posloužit následující generaci jako ukazatel ke správnému užívání lidské svobody.

Dobré společenské zřízení, dobré státní a politické instituce mohou člověku pomáhat. Ale samy o sobě nestačí - člověk nemůže být vykoupen jen zvnějšku, prostřednictvím vědy. Věda umí a může významně přispět ke zlidštění světa i lidstva. Umí a také může ovšem také svět a člověka zničit.

26. Věda člověka nespasí. Člověk je vykoupen láskou. Platí to i v čistě světské oblasti: kdo ve svém životě zakusil velkou lásku, často si myslí, že našel smysl svého života. Ale dřív nebo později dojde

k poznání: taková láska je napadnutelná, zranitelná, může být zničena smrtí.

Ale člověk potřebuje lásku naprostou: „Ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani budoucího, ani výška, ani hloubka a vůbec nic stvořeného nás nebude moci odloučit od lásky Boží v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Řím. 8,38-39). Jedině takovou láskou je člověk „vykoupen“, ať se mu přihodí cokoliv.

27. 28: Kdo nezná Boha, může mít množství nadějí, ale nakonec je bez naděje. Bez opravdové lidské naděje, která vydrží všechna ztroskotání. Takovou lidskou nadějí může být jen Bůh: ten, který nás miloval a miluje „až do krajnosti“, „až do konce“.

Koho se dotkla taková láska, začíná tušit, co to je vlastně „život“: od víry očekávám „věčný život“ – skutečný život, který zcela a ničím neohrožen je ve své plnosti prostě životem.

„A to je věčný život: že poznají Tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista“ (Jan 17,3).

Život je vztah. A život ve své plnosti je vztahem k tomu, kdo je pramenem života. Pokud jsme ve vztahu k tomu, který neumírá, který je sám život a sama láska, jsme v životě. Pak žijeme.

Ale současně je takový život ve vši plnosti také vztahem k ostatním lidem, životem pro druhé: z naší lásky k Bohu vyplývá i nezbytnost naší spoluúčasti na Boží spravedlnosti a dobrotě vůči ostatním lidem. Proto láska k Bohu vyžaduje naši vnitřní svobodu vůči jakémukoliv vlastnictví a všem materiálním věcem a projevuje se i v zodpovědnosti za druhého.

29. Sv. Augustin svůj každodenní život popsal jednou následovně:

„Napomínat neukázněné, povzbuzovat malomyslné, zastávat se slabých, vyvracet názory odpůrců, střežit se záludností, poučovat nevzdělané, burcovat liknavé, mírnit svárlivé, ctižádostivce vykázat do patřičných mezí, povzbudit skleslé, uklidňovat ty, co jsou ve sporu, pomáhat chudým, osvobozovat utlačované, prokazovat uznání dobrým, snášet špatné a (ach – a navíc ještě k tomu) všechny milovat!“

A ještě přiznává: „Evangelium mi nahání strach“. Ale jde o blahodárný strach, který nám brání, abychom žili jen sami pro sebe. Abychom společnou naději předávali dále.

Zpracoval Ing. Simek (pokračování)

NEUMÍM SE MODLIT

S každým z nás se Bůh setkává originálním způsobem.

(Podle E. Velly)

JAK SE MÁM MODLIT?

Lidé mi často říkají: „Neumím se modlit“ a kladou mi otázky: „Jak se mám modlit?“

Jestli máte podobný problém, řekněte to přímo Bohu... a už tím se modlíte. Řekněte mu, že nevíte, jak se modlit... a už tím se modlíte.

Modlitba totiž neznamená něco dělat, ale s někým být.

Být s někým, komu na mně záleží, být v jeho přítomnosti.

NIKOHO NEKOPÍRUJTE

Každý člověk je originál.

S každým z nás se Bůh setkává originálním způsobem. Dovolte Bohu, aby k vám promlouval osobně, svým originálním způsobem.

Nedívejte se na ostatní a nezkoumejte, jak působí Bůh v druhých. Nemusíte prožívat přesně to, co prožívají lidé kolem vás!

Nikoho proto nekopírujte! Bůh s vámi zachází tak, jako byste pro něho existovali jen vy a jako by tu on byl jen pro vás!

Opusťte své představy a dovolte Bohu, aby jednal tak, jak chce on!

BŮH NÁM NEŠEPTÁ DO UŠÍ...

Bůh k nám promlouvá mnoha způsoby a věcmi, různými okolnostmi a prostřednictvím lidí v našem okolí. Bůh nám ale nešeptá do uší. Mohl by to sice dělat, ale za běžných okolností to nedělá. Jak máme tedy zachytit, co nám Bůh říká?

Budme připraveni zachytit Boží hlas v událostech, prostřednictvím Bible, nebo prostřednictvím lidí, se kterými se setká-
váme.

Když budeme mít srdce otevřené, ur-
čitě zachytíme chvíli, kdy k nám Bůh
mluví.

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.
- Každé druhé úterý v měsíci od 14 h do 17.30 h v kostele sv. Kříže **adorace za nenarozené děti**.
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v 17 h je v Příměticích **dětská mše**.
- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.
- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 2. 2. **Uvedení Páně do chrámu – Hromnice** – u sv. Jana Kř. mše sv. v 8 a 17 h svěcení svící; ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem; U sv. Kříže při večerní mši sv. svěcení svící – hromniček. U sv. Václava v Louce mše sv. v 18 h s požehnáním svící.

- 3. 2. **Sv. Blažeje, první pátek** – u sv. Jana Kř. mše sv. v 8 a v 17 h se Svatoblažejským požehnáním, od 14 h výstav Nejsv. Svátosti a sv. zpověď. U sv. Kříže po večerní mši svaté se bude udělovat Svatoblažejské požehnání na ochranu před nemocemi krčními a všelikým jiným zlem.
 - 4. 2. První sobota – v 17 h v Hl.Mašůvkách **měsíční pouť**, Svatoblažejské požehnání. Autobus ze Znojma v 16 h. Mši sv. bude mít P. Marek Orko Vácha z Lechovic.
 - 5. 2. **Svatoblažejské požehnání** u sv. Mikuláše po mši sv. v 9 a v 11 h. U sv. Václava v Louce se bude udělovat svatoblažejské požehnání rovněž po mši sv.
 - 5. 2. **na Hradišti** v 10.30 h mše sv.; v 14 h v jídelně proboštství **Hvězdné pohádky** v podání brněnské agentury Koráb; v 15 h **rozloučení s vánočním stromem** na nádvoří, průvod s Jezulátkem k zahradní kapli.
 - 12. 2. od 15 h v Příměticích v restauraci U Polehňů **Dětský karneval**.
 - 19. 2. v 15 h **měsíční modlitba** v Popické kapli, pěší odchází z Kraví hory ve 14 h.
 - 19. 2. od 15 h bude na loucké faře **tradiční dětský karneval**, tentokrát na biblické téma. Program i občerstvení bude zajištěno; děti i s doprovodem jsou srdečně zvány.
 - 22. 2. **Popeleční středa**, den přísného postu, začíná postní doba; u sv. Jana Kř. mše sv. s udělováním popelce v 8 a v 17 h; na Hradišti mše sv. v 8 h; v 19,30 h **křížová cesta** po městě; začíná na Mariánském náměstí.
 - 22. 2. na **Popeleční středu** bude v louckém kostele v 18 h mše sv. s udělováním popelce. Ten se bude udělovat také v následující neděli po mši sv.
 - 26. 2. v 18 h v Příměticích na faře **promítání filmu Bakhita** (1. díl) – 4. 3. (2. díl)
-

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

u sv. Mikuláše v pátek v 19 h na faře – 3. 2.; 17. 2.

Kurz víry v neděli v 18 h na faře u sv. Mikuláše – 5.2.; 19.2.;

KŘÍŽOVÉ CESTY V POSTNÍ DOBĚ:

- u sv. Mikuláše	každou postní neděli v 15 h
- u sv. Kříže	v pátek v 17.20 h a v neděli ve 14 h
- u sv. Jana Kř.	každou středu a pátek ráno v 7.30 (přede mši sv.)
- u sv. Václava	každou neděli v 17 h

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk POLYGRAF Znojmo
